

EL CALORET D'AQUEST ESTIU

Tot crema, i força, sobre una terra i un poble ja molt cremat. Cremen els boscos, cremen les collites i els prats; i no plou. Fa molt de temps que no cau ni una gota i els bombers no donen l'abast.

Avancen les flames calcinant-ho tot sota un sol ardent ple de llum i força. Tot va cremant ràpidament ajudat pels vents de marinada i la tramuntana.

Tot crema, terra cremada, terra estimada i tan cremats com estem per tots aquells que ens volen anorrear i per aquells que diuen que ens volen defensar.

De fet, però, què podem esperar de viure en una DEMOCRÀCIA?

Potser no n'hi ha hagut prou amb dues basíliques, la del Tibidabo i la Sagrada Família, temples expiatoris, per redimir els pecaminosos barcelonins. Hi han calgut les flamarades de l'infern. Cal que no oblidem que les llibertats assolides en lluita i sang tenen un preu.

Degut a la calorada, fortíssima com mai, la gent de Barcelona i de pobles i ciutats de Catalunya ha sortit sense roba als carrers. Tant és així que l'alcalde de la capital ha decretat, com anys

enrere, la llibertat de practicar el nudisme integral a Barcelona que ha estat seguit pels alcaldes d'arreu del país.

A les platges, plenes de gom a gom, ningú s'ha pogut banyar per la presència de nombrosos taurons i meduses. Molta gent ingressa als hospitals, ja plens de malalts de COVID, per curar les seves cremades i el creixent càncer de pell. Alhora que les esglésies han obert les seves portes per aixoplugar als acolorats i despullats ciutadans. Els turistes que han gosat arribar al país, espantats, no surten dels hotels i no fan compres.

Les autoritats governatives han canviat "a l'estiu tota cuca viu" per "a l'estiu molt en compte i no surtis del niu" per evitar més desgràcies. Què ens espera quan arribi la tardor? I l'hivern? Cal, ara sí, fer més bondat que mai.

